

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219203366
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2219203366.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Ľubica Spálová v spore žalobcu: LENSTAV, s. r. o., so sídlom Báč 25, 930 30 Báč, IČO: 44 389 132, zastúpený: KESZEGH & PUSKÁS advokátska kancelária, so sídlom Jókaiho ul. 24, 945 01 Komárno, IČO: 42 162 891, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E. - F. G., zastúpený advokátkou: JUDr. Eva Skačániová, so sídlom Korzo Bélu Bartóka 789/3, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 42 162 891, o zaplatenie 2 369 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15. augusta 2024, č. k. 9Csp/81/2019-397, taktó

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku 1 869 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 869 eur od 28.11.2018 až do zaplatenia. Výrokom II. konanie vo zvyšku zastavil a výrokom III. rozhodol, že žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 57,78 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Výrokom IV. rozhodol, že trovy tlmočenia znáša štát.

1.1 Právne rozsudok odôvodnil poukazom na ustanovenia § 34, § 488, § 489, § 492, § 496 ods. 1, § 631, § 632, § 633 ods. 1, § 634, § 636, § 638, § 639, § 641, § 642 ods. 1 a 2, § 652 ods. 1 a 2, § 653 ods. 1 a 2, §§ 655 ods. 1 a 2, § 656 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1.2 Vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili ústnu zmluvu o oprave povrchu fasády rodinného domu, garáže a betónového plota, pričom išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca (dodávateľ) bol kontaktovaný žalovaným (spotrebiteľom) a prijal zálohu 400 eur. Strany sa dohodli na odplatnosti, pričom cena len za práce na rodinnom dome bola odhadovaná na približne 2 000 až 3 000 eur. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako nesporné, že žalovaný vedel o odhade približnej ceny. Žalovaný namietal, že nebol informovaný o výške ceny, nedostal faktúru, resp. že zákazka bola neúplná a s vadami, tieto tvrdenia nepreukázal a ani vady riadne nereklamoval, hoci dôkazné bremeno ležalo na ňom, pokiaľ z týchto skutočností vyvodzoval priaznivé právne dôsledky. Prvoinštančný súd vyjadril názor, že povinnosť vydať písomné potvrdenie o prevzatí objednávky nepredstavuje písomnú formu zmluvy, ale je len osvedčením už uzavretej ústnej zmluvy, pričom nevydanie tohto potvrdenia

len presúva dôkaznú povinnosť o obsahu ústnej zmluvy na dodávateľa. Na platné uzavretie zmluvy sa nevyžaduje dohoda o výške ceny, pričom cena sa platí až po skončení diela, ak nie je dohodnuté inak. Dospel k záveru, že na základe absencie dohody o dobe splatnosti ceny diela sa cena platí po skončení diela, pričom za skončené možno považovať len dielo vykonané riadne. Úprava rodinného domu bola vykonaná pred úpravou garáže a plotu a tvrdené vady žalovaný riadne neidentifikoval. Čo sa týka garáže a plotu, žalobca ukončil práce a opustil stavenisko, keď žalovaný začal nanášať povrchovú úpravu na plote sám a nezaplatil za už vykonané práce. Odovzdanie diela nastalo najneskôr opustením staveniska žalobcom. Žalovaný ani v tomto prípade nevzniesol vady diela spôsobom, ako predpokladá hmotné právo. Súd neuznal tvrdenú neinformovanosť žalovaného ako výsledok nekalého postupu dodávateľa, ale ako dôsledok ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa nemôže slúžiť na ospravedlnenie jeho ľahostajnosti a neochoty riešiť svoje záväzky. Žalobca preukázal, že dielo odovzdal riadne a včas. Prekážky pri odovzdaní, ak nastali, boli na strane žalovaného. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalovaný odmietol zaplatiť preddavok na nariadené dokazovanie o primeranosti ceny znaleckým odhadom, čím sa tohto dôkazu de facto vzdal. Po preskúmaní faktúr, vystavených žalobcom súd prvej inštancie zistil, že žalovaný nezaplatil sumu 1 869 eur (faktúra č. 2018026 za materiál vo výške 315 eur, faktúra č. 2018027 za prácu na dome vo výške 1 220 eur a faktúra č. 2018028 za prácu na garáži a plote po odpočítaní 200 eur a zálohy 500 eur, teda 334 eur). Žalovaný faktúry dostal do dispozičnej sféry, buď doručením na adresu, alebo odfotením, mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Tým, že žalovaný peňažný dlh neplnil, dostal sa do omeškania a žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od nasledujúceho dňa po splatnosti faktúr. Vo zvyšnej časti vzal žalobca so súhlasom žalovaného žalobu späť, v tejto časti bolo konanie zastavené.

1.3 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C. s. p., keď náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobcovi ako strane, ktorá bola v konaní úspešnejšia (78,89% ku 21,11%), súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 57,78%. Poukazom na ustanovenie § 155 ods. 1, 2 C. s. p. súd prvej inštancie rozhodol o trovách spojených s tlmočením do materinského jazyka žalovaného tak, že tieto trovy znáša štát.

2. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C. s. p), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p) a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p).

2.1 Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie neriadil právnymi názormi odvolacieho súdu, vyslovenými v predchádzajúcom uznesení Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoCsp/8/2022-315 zo dňa 28.02.2023, ktorý prikázal prvoinštančnému súdu vykonať všetky navrhnuté a pre vec relevantné dôkazy, následne komplexne vyhodnotiť skutkový stav, aplikovať hmotnoprávne ustanovenia a zistiť predovšetkým aká bola dohoda o výške ceny medzi stranami; ak si strany neupravili výšku ceny a neupravujú ju ani osobitné predpisy, treba zaplatiť primeranú cenu. Žalovaný namietol, že z napadnutého rozsudku nemožno zistiť, akú cenu považoval súd za primeranú a prečo, pričom usudzuje, že súd zrejme akceptoval cenu vyúčtovanú žalobcom v troch faktúrach. Súd prvej inštancie tvrdí, že cena diela mala byť odhadovaná na 2 000 až 3 000 eur, ale žiaden dôkaz ani tvrdenia strán tomu nenasvedčuje. Žalobca menil svoje tvrdenia o dohode o výške ceny – raz, že došlo k dohode až po ukončení prác podpisom faktúr, inokedy, že bola dohodnutá podľa odpracovaných hodín (asi 10 eur/hod.) a materiálu, čo však žalovaný popiera a žalobca to ničím nepreukázal. Z faktúr nebolo možné zistiť konkrétne vyúčtovanie, obsahovali len paušálne vymedzenie činnosti a výslednú sumu, bez príloh či dokladov o nákupe materiálu. Skutočnosť, že žalovaný počítal s odplatou vo výške medzi 2 000 a 3 000 eur nie je dôkazom, že strany si určili výšku ceny odhadom. Podľa žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno, lebo neosvedčil, na základe akých skutočností sumy na faktúrach žiadal, a faktúra sama osebe nepreukazuje dohodu o výške ceny, pretože ide o jednostranný úkon, ktorý musí byť osvedčený hodnovernými dokladmi. K dohode o výške ceny podľa žalovaného nedošlo žiadnym z možných spôsobov (pevnou sumou, odhadom, podľa rozpočtu, paušálnou sumou, limitom) a popiera aj určenie ceny odhadom, pričom pripomína, že v takom prípade by zhotoviteľ mal aj informačnú povinnosť (§ 636 Občianskeho zákonníka) pri podstatnom zvýšení ceny.

2.2 Žalobca si podľa žalovaného nesplnil ani povinnosť vydať písomné potvrdenie o objednávke pri zhotovení diela (§ 632 Občianskeho zákonníka), čo svedčí o porušení povinnosti žalobcu ako silnejšej strany a vedie k vzniku škody a zodpovednosti zhotoviteľa. Žalovaný nesúhlasí so záverom súdu, že bol ľahkomyselný a nemožno mu priznať ochranu spotrebiteľa, lebo dokazovanie potvrdilo, že strany sa nedohodli o cene v žiadnom štádiu zmluvy. Cena nevyplynula z povahy diela ani právnych predpisov, mohlo ísť len o cenu primeranú (§ 364 ods. 1 Občianskeho zákonníka), t. j. takú, aká sa obvykle platí za porovnateľné dielo, a žalovaný navrhoval túto cenu zistiť od troch odborne spôsobilých osôb.

2.3 Žalovaný poukázal na prvoinštančné uznesenie, ktorým súd nariadil vypracovať odborné vyjadrenie znalcom z odboru stavebníctvo a žalovanému uložil zaplatiť preddavok vo výške 1 000 eur. S takýmto postupom súdu žalovaný nesúhlasil, keď preddavok pokladal za neprimeraný, a to aj s poukazom na to, že žalovaná výška plnenia je 1 869 eur. Preddavok preto nezaplatil. Na odkaz súdu prvej inštancie, že si odborné vyjadrenie má obstarat' sám, sa snažil urobiť sám, neúspešne.

2.4 Ku skutkovým zisteniam žalovaný uviedol, že z celkovo fakturovanej sumy 3 645 eur za dielo (vrátane už zaplatenej prvej faktúry) žalobca žiada 1 869 eur (po odrátaní zľavy a uznanej platby v hotovosti). Žalovaný tvrdí, že zaplatil celkovo 2 220 eur, vrátane platby v hotovosti 680 eur z 31.10.2018, ktorú žalobca neuznal. Súd prvej inštancie sa riadne nevyrovnal s pokladničným dokladom z 31.10.2018, ktorý bol opatrený rovnakou pečiatkou ako iné písomnosti žalobcu, pričom súd neuviedol, prečo platbu neuznal.

2.5 Vo vzťahu k právnemu posúdeniu žalovaný vyslovil súhlas s kvalifikáciou veci ako zmluvy o oprave a úprave veci (§ 652 Občianskeho zákonníka), s podpornou aplikáciou ustanovení o zmluve o dielo a zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný tiež poukázal na to, že v spotrebiteľských sporoch má súd zvýšenú mieru ingerencie (§ 295 C. s. p.) a mal zistiť primeranosť ceny, avšak súd mu neposkytol ochranu, keď mu pripísal na ťarchu neunesenie dôkazného bremena a odmietol navrhované dokazovanie. Žalovaný považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku (neplatnú), ak bolo umožnené dodatočné určenie ceny v čase splnenia, keďže cena je podstatnou časťou zmluvy, a nebola dojednaná vopred, čo je v rozpore so Smernicou 93/13/EHS. Zároveň žalobca porušil aj povinnosť oznámiť pred uzavretím zmluvy presnú cenu alebo spôsob jej výpočtu a platobné podmienky (§ 5 ods. 1 písm. d), e) zákona o ochrane spotrebiteľa). Z týchto dôvodov považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný a neoprávnený.

2.6 Odvolacím návrhom sa žalovaný domáhal zamietnutia žaloby v celom rozsahu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, ktorý nepreukázal dôvodnosť požadovaného finančného plnenia. Domáhal sa tiež aj náhrady trov konania.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu predovšetkým zdôraznil, že cena diela bola jednoznačne určená dohodou zmluvných strán, čo preukazujú tri faktúry vystavené žalobcom a podpísané žalovaným. Podpisom faktúr žalovaný potvrdil svoj súhlas s podmienkami úhrady, čím sa táto dodatočná dohoda o cene stala súčasťou zmluvy o dielo. Poukázal na odbornú literatúru, ktorá potvrdzuje, že cena môže byť dojednaná dodatočne aj po vykonaní diela a iným určitým a zrozumiteľným spôsobom, pričom v takom prípade nie je potrebné skúmať primeranosť ceny, tá sa posudzuje len vtedy, ak cena dohodnutá nebola. Vzhľadom na dohodu preukázanú faktúrami a čiastočnou úhradou faktúry žalovaným, nie je podľa žalobcu relevantné skúmať primeranosť ceny. Pokiaľ sa žalovaný domáhal aplikácie § 5 ods. 1 písm. d) zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa žalobca poukázal na skutočnosť, že uvedený zákon nadobudol účinnosť až 01.07.2024, nie je preto možné aplikovať uvedené ustanovenie na predmetnú vec. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o neprijateľnej zmluvnej podmienke, keď cena diela nebola vopred určená, tu žalobca poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa ustanovenia o neprijateľných podmienkach nevzťahujú na primeranosť ceny, ak je táto vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne, ani na zmluvné podmienky, ktoré boli individuálne dojednané. Predmetná zmluva o dielo bola uzatvorená v ústnej forme a nešlo o vopred pripravenú štandardnú zmluvu alebo všeobecné obchodné podmienky žalobcu, ale prebiehal štandardný negociačný proces, ide o individuálne dojednanú zmluvu, na ktorú sa inštitút neprijateľných zmluvných podmienok neaplikuje. Dohodu o cene okrem podpisu faktúr potvrdzuje aj čiastočná úhrada sumy 500 eur zo strany žalovaného. Žalovaný napriek prevzatíu a podpísaniu faktúr dlhú dobu nevzniesol žiadnu námietku proti cene, obsahu faktúr, ani nevytýkal vady diela, a to ani po obdržaní

upomienky. Ak by sa primeranosť ceny skúmala, žalobca poukázal na to, že celková fakturovaná suma 3 649 eur zodpovedala predstávam žalovaného, ktorý počítal s cenou 2 000 až 3 000 eur len za práce na dome. Podľa žalobcu je konanie žalovaného špekulatívne a jeho opakované menenie tvrdení o vykonaných prácach a prevzatom materiáli (napr. o oprave fasády či prácach na plote) preukazuje snahu vyhnúť sa zaplateniu dohodnutej ceny.

3.1 Žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný vo svojej odvolacej replike uviedol, že v prípade nedohodnutej ceny sa má určiť jej primeraná výška, odmietol názor žalobcu, že faktúry predstavujú dohodu o cene. Zdôrazňuje, že faktúra je jednostranný právny úkon a jej doručenie nemôže nahradiť dvojstrannú dohodu zmluvných strán. Tvrdenie žalobcu považuje za účelové, snažiace sa obísť nutnosť skúmať primeranosť ceny. Žalovaný odmietol aj argument žalobcu o tom, že čiastočné platby žalovaného by potvrdzovali dohodu o cene, pretože tieto platby boli vykonané ako zálohy pred vystavením faktúr (ktoré sú datované 13.11.2018, zatiaľ čo platby prebehli v októbri a novembri 2018). Žalovaný tvrdí, že hoci išlo o individuálne dohodnutú zmluvu, neobsahovala všetky náležitosti, najmä cenu opravy, čas plnenia a iné podmienky, ktoré neboli pre spotrebiteľa (žalovaného) určené ani dodatočne po vykonaní prác, a to ani jednostranne zo strany žalobcu, a už vôbec nie obojstrannou dohodou. Dohoda existovala výlučne len o predmete úpravy. Žalovaný považuje vyjadrenie žalobcu za frázovité a nezodpovedajúce skutkovému stavu a trvá na všetkých dôvodoch uvedených vo svojom pôvodnom odvolaní.

5. Duplika žalobcu odvolaciemu súdu nebola doručená.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou sporu (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

7. V úvode svojho odvolania žalovaný uviedol, že odvolanie podáva proti výrokom I., II., III. prvoinštančného rozsudku. Z textu odvolania však nevyplýva, že by sa v odvolaní aplikované odvolacie dôvody vzťahovali aj na uvedený výrok, ktorým súd prvej inštancie zastavil vo zvyšnej časti konanie. Žalovaný výrok II. v texte odvolania výslovne nenapadol, nespomína žiadne dôvody nesprávnosti tohto výroku, navyiac, nad rámec uvedeného, z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 15. augusta 2024 vyslovil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne súhlas so späťvzatím žaloby v časti nad 1 869 eur s príslušenstvom. Odvolací súd preto posúdil odvolanie žalovaného v zmysle čl. 11 ods. 1 C. s. p. podľa jeho obsahu a dospel k záveru, že žalovaný svojím odvolaním zastavujúci výrok II. prvoinštančného rozsudku nenapadol. Predmetom odvolacieho konania je preto podľa obsahu odvolania len preskúmanie vecnej správnosti výrokov I. a III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v rámci odvolateľom použitých odvolacích dôvodov v spojení s jeho odvolacou argumentáciou.

8. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol po tom, ako v poradí prvé prvoinštančné rozhodnutie (rozsudok č. k. 9Csp/81/2019-247 zo dňa 18.11.2021) bolo zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoCsp/38/2022-315 zo dňa 28. februára 2023 (v ďalšom texte „zrušujúce uznesenie“). V zrušujúcom uznesení odvolací súd uložil prvoinštančnému súdu povinnosť vykonať všetky navrhnuté a pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, a predovšetkým prihliadať na to, aká bola dohoda medzi stranami, dôsledne skúmať podstatné náležitosti zmluvy o dielo, pri cene diela vychádzať zo skutočností, uvedených v bode 12. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia (výška ceny diela nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo, podstatnou náležitosťou je dohoda o odplatnosti vyhotovenia diela), zamerať dokazovanie na otázku akým spôsobom bola výška ceny diela dohodnutá (či bola

dohodnutá zmluvou, osobitnými predpismi, konkludentne, a až následne sa zamerať na to, či ide o cenu primeranú), potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodniť.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu spisového materiálu vo veci, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu dostatočnom pre posúdenie uplatneného nároku a rozhodnutie vo veci, výsledky dokazovania jednotlivu i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne odôvodnil, pričom sa zároveň vyrovnal so skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci aj námietkami a argumentáciou sporových strán v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov.

11. Nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného, podľa ktorej sa súd prvej inštancie neriadil právnymi názormi odvolacieho súdu uvedenými v zrušujúcom uznesení. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní a v procese nového rozhodovania vo veci vychádzal z dôkazov, ktoré boli pre vec relevantné. Nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať všetky navrhnuté dôkazy, ale vykonať dôkazy, ktoré boli navrhnuté a súčasne boli pre rozhodnutie vo veci relevantné. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku (ods. 8. až 21.) vyplýva vykonanie dokazovania, z ktorého súd prvej inštancie zistil správny skutkový stav a vyvodil závery, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

12. Podľa § 631 Občianskeho zákonníka sa zmluvou o dielo zaväzuje objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

13. Súd prvej inštancie správne zistil, že medzi stranami sporu ústne vznikla zmluva o dielo – bolo nesporné, že strany sa ústne dohodli na predmete diela – úprave fasády rodinného domu vo vlastníctve žalovaného, s tým, že žalobca dielo vykonaná na svoje nebezpečenstvo, pričom z vykonaného dokazovania je nespochybniteľné, že sa dohodli na odplatnosti vyhotovenia diela. Uvedené vyplýva aj z vylučku žalovaného (na pojednávaní dňa 23.09.2021, ktorý uviedol, že zaplatil zálohu 400 eur, výšku ceny za vykonanie diela si nedohodli, žalovaný počítal s cenou vo výške 2 000 - 3 000 eur, bez prác na oprave garáže a plota, ktoré si objednal neskôr. Je teda zrejmé, že prvoinštančný súd postupoval v súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu, ktorý vyslovil právny názor, že výška ceny diela nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo, podstatnou náležitosťou je dohoda o odplatnosti vyhotovenia diela.

14. Prvoinštančný súd v súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu správne zameral svoje dokazovanie aj na zistenie dohody strán o výške ceny diela. Z obsahu odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia vyplýva, že dospel k záveru o konkludentnom uzavretí dohody o výške ceny za vykonané dielo, čo vyvodil zo správne zistenej skutočnosti, že žalobca dielo riadne vykonal, doručil žalovanému faktúry – tieto sa dostali do jeho dispozičnej sféry, mal sa možnosť s nimi oboznámiť, pričom žalovaný cenu uvedenú na faktúrach nenamietal, táto napokon vo svojom súhrne korešpondovala s cenou, s ktorou počítal. Skutočnosť, že žalovanému bola žalobcom predložená vyčíslená cena za vykonanie diela (formou faktúr) a ako žalovaný sám uviedol faktúry si odfotil mobilom, aby vedel, koľko má zaplatiť, pričom následne uvedenú cenu nenamietal, je možné vyhodnotiť ako konkludentné uzavretie dohody o výške ceny za vykonanie diela po jeho vyhotovení. Zisťovanie primeranosti ceny by preto bolo nadbytočné a bez právneho významu. Primeranú cenu je potrebné zisťovať v tej skutkovej situácii, ak by výška ceny nebola určená dohodou. V preskúmvanej veci však prišlo k určeniu výšky ceny za vykonanie diela konkludentne.

15. S odvolacou námietkou žalovaného, podľa ktorej sa súd prvej inštancie riadne nevyrovnal s pokladničným dokladom z 31.10.2018 o hotovostnej platbe 680 eur v prospech žalobcu, tiež nie je možné súhlasiť. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil (ods. 75), prečo neprihliadol na uvedený pokladničný doklad. Konštatoval, že tvrdenie žalovaného o zaplatení sumy 680 eur v hotovosti žalobcovi

nemal za preukázané, pretože uvedené tvrdenie žalobca účinne poprel a žalovaný ďalší dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhol.

16. Ďalšie námietky žalovaného uvedené v odvolaní nemajú vplyv na posúdenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd sa nimi preto v súlade so zásadou hospodárnosti osobitne nezaoberal.

17. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď po čiastočnom späťvzatí vyhovel žalobe a súčasne závislým výrokom o náhrade trov konania priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu korešpondujúcom s jeho úspechom v konaní. Odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, odvolacie dôvody uplatnené v odvolaní naplnené neboli, rozsudok súdu prvej inštancie preto odvolací súd v napadnutých výrokoch I. a III. postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t. j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).